

Valtakunnalliset Haavapäivät 1-2.2.2018, Helsinki, Finlandiatalo;

Muutos- haaste vai mahdollisuus?

Minulla oli ilo osallistua 21. valtakunnallisille haavapäiville Suomen Haavanhoitoyhdistyksen myöntämän apurahan turvin. Ensimmäisen kerran olin haavapäivillä mukana lähes kymmenen vuotta sitten. Tuolloin haavapäivät pidettiin messukeskuksessa. Paikkana Finlandiatalo oli upea ja mielestäni onnistunut valinta. Järjestelyt toimivat hyvin suurelle yleisöjoukolle. Positiivista oli se, että sekä luennot, näyttelyt että iltajuhla olivat samassa rakennuksessa.

Haavapäivien ohjelma oli monipuolinen. Professori Sirpa Asko-Seljavaaran luonteva ja eläväinen avauspuhe johdatteli kuulijat innostavasti haavapäivien sisältöihin. Turvotus on tärkeä aihe, johon lymfödema-luento toi vaihtelua. Erityisesti mieleeni jäi ruusuinfektion ja lymfödemian noidankehä; toinen ruokkii toistaan. Esityksissä kuvien käyttö ja omakohtaiset kokemukset olivat parasta. Tutkimustulokset ovat toki tärkeitä, mutta pelkkien lukujen esittäminen on hieman pitkästävää. Tilastoinnin merkitys selkiytyi kroonisten haavojen esiintyvyyden luennoista. Me haavanhoitajat voimme tilastoida samanlaistenkin haavojen hoitoa hyvin eri tavalla ja eri koodeilla ja vaikuttaa siten tilastojen luotettavuuteen.

Painehaavaluentoja kuunnellessani pohdin, että kuinkahan paljon niitä haiproja, eli haittatapahtumia jääkään tekemättä. Diabeetikon jalkahaavojen räjähdysmäinen kasvu huolestuttaa. Juuri tässä ryhmässä ennaltaehkäisyn merkitys mielestäni korostuu. Haavatuotteiden kilpailutuksesta jäi mieleen se, että halvin ei todellakaan ole aina paras. Väärällä haavatuotteella voi saada pahaa jälkeä aikaiseksi. Ensimmäisen päivän koulutusanti päättyi hyvään paneelikeskusteluun. Sote-soppaa tarkasteltiin monesta näkökulmasta. Mietin, voisiko sote-uudistuksella kuitenkin saada laatua ja vaikuttavuutta lisää julkisiin palveluihin? Muutos on sekä haaste että mahdollisuus.

Toisen päivän teemana oli ikääntyvän ihmisen haavanhoito. Ikä tuo omat haasteensa, mutta pelkkä ikä ei vielä kerro koko totuutta. Haavan paranemiseen vaikuttaa niin monet tekijät, joista saimme todella selkeitä ja hyviä luentoja kuulla. Tulevaisuudessa 100-vuotiaassa Suomessa on yhä enemmän 100- vuotiaita haavapotilaita.

Tauoilla saimme nauttia herkullista kahvia lisukkeineen ja maukasta ruokaa. Aluksi jonot olivat pitkiä, mutta asia korjaantui, kun yleisöä informoitiin paremmin järjestelyistä. Ständit olivat sopivasti ruokailualueen läheisyydessä, joten ruokailun lomassa oli mahdollisuus tutustua haavatuote-esittelyihin. Aina joukossa on muutamia itselle uusia tuotteita ja innovaatioita, esimerkkinä lämpökamera, jolla voi testata jalan verenkierron tilannetta kevennyshoidon jälkeen tai ennen sitä. E- posterit olivat hieman syrjässä toisessa kerroksessa. Luentoja oli sopivasti ja aiheet olivat mielenkiintoisia, mutta hieman harmitti, että rinnakkaisession anti jäi päällekkäisyyden takia kuulematta. Iltajuhla oli onnistunut ja tunnelmaltaan rento. Oli mukava kohdata vanhoja tuttuja ja tehdä uusia tuttavuuksia. Verkostoituminen on voimaa.

Yhteenvetona voi todeta, että meillä on hyvä ja kehitysmuonteinen haavanhoitoyhdistys. Olen ylpeä, että voin kuulua siihen ja tuoda omasta puolestani työyhteisöni uusinta tietoa ja osaamista. Itse aion lisätä yhteistyötä ja moniammatillisuutta omassa työssäni haavahoitajana.

Kiitos,

Virpi Koponen sh YAMK

Auktorisoitu haavahoitaja vuonna 2010

8.2.2018

